

Larz Kristerz krogshow i Tällberg 28 november 2014

Vi var 26 st som åkte buss till Tällberg för att se och höra Larz Kristerz show "Johannas hylla" på Klockargården. Bra timing med bussen gör att man i stort sett går direkt in när man kommer fram.

En välkomstdrink (glögg) och sedan in till borden. Lite trångt är det alltid på Klockargården, men sitter man längst bak som vi SPF-are gjorde, ser och hör man bra ändå för lokalen är inte så stor. Lite nackspärr får man alltid räkna med.

Klockan
19.00

serverades en förrätt bestående av tre sorters lax på mörkt bröd, rökt fjällröding, inkokt lax och gravad Fröyalax. Alla tre sorterna lax var ju självklart smaksatta var för sig som man inte alltid hinner skilja på, men gott var det. Efter det kom man in med förrätten bestående av grillad oxfilé och potatisgratäng med grönsaker.

Nu
hade
klockan
blivit
20.30,
allt
porslin

bortplockat och in på scen kom "teknikern" Sten-Björn från Lima. Han skulle nu instruera oss om hur kvällen skulle fortskrida. Förmodligen var det Limamål han ägnade sig åt och det blev ett roligt inslag. Att han senare under föreställningen kom in och läxade upp "husbandet" Larz Kristerz under spelning gjorde det ännu roligare. Sedan tar Larz Kristerz över och det blir ett bra drag i hela första akten. Sten-Björn passar på och drar av en AC/DC låt, Highway to Hell, och den satt som en smäck och drog ner kvällens längsta applåd. Det mesta som spelades kom från nya skivan 40 Mil Från Stureplan. Att Carina inte gick spårlöst förbi var väl väntat.

I pausen var det dags för dessertbuffé med julgodis. Proppmätt stegade man fram och öste på alla sorters kakor och krämer, choklad och pastiller som skulle kunna räckt till hela bordet. Men ingår det så.....

I andra akten skall det föreställa en TV-studio där inspelning pågår, gäster och reklamavbrott där filmsnuttar tagna av gänget visas.

Det måste gå att dansa till, Kärringbandet Tistlarna mfl var låtar som levererades. Det var mycket musik, bra musik och en perfekt ljudupplevelse för mig som alltid klagat på ljudet. Det försöktes även med allsång som föll väl ut. Extranumret blev som väntat, på begäran, Jag måste ringa Carina, där folket stod upp vid borden, sjöng och klappade med.

Efter föreställningen kom Larz Kristerz ut och sålde samt signerade sin senaste skiva.

Klockargården hade lagt ut ett litet formulär där man skulle skriva hur man upplevt kvällen och nyfiken som man är så tjuvtittade jag på 5-6 stycken där några tyckte varmrätten kunde varit tillagad lite

annorlunda.

I sin helhet tyckte jag att det var en bra kväll, mycket sång och musik och bra service. Så var det dags för hemfärden som alltid går som på räls. Ett tack till Vernerssons och ett speciellt tack till Kenneth som passade på att fylla år när klockan gick över midnatt. Nu är det så... att när klockan är kring 24.00 och man kommer till Holen och ser ljusen över centrala Orsa, då är man hemma.

Text och foto Hasse Ekström